

Náš Život

Léto 2015
č. 24

Farní společenství Jablonce n.J., Rokytnice n.

lachova

Nepřehlízíme dobro

Poděkování všem,
kteří se zapojují do společného života

Co je nového nejen v církvi

Zprávy z našich farností i ze světa

Co jsme prožili

Příspěvky farníků z jejich cest
a návštěv různých akcí

Dozrát k velikosti Boží

Duchovní slovo otce Iva

Náš společenský život

Ohlédnutí za kulturními akcemi
pořádanými v našich farnostech

Návštěvy na faře

Jak u nás prožili víkend bohoslovci

Setkání vikariátních účetních

Přátelé Boží,

známe moudrost a konstatování kazatele: „Je čas...“

Je čas uzavřít školní rok a vykročit k prázdninám, dovoleným – nahladu na život v čase a pohledu až k věčnosti...

Obdivuhodné a jedinečné je na křesťanství mimo jiné to, že není vázáno na nějaké místo či přírodní útvar, jako je Mekka muslimů nebo Ganga hinduistů, ale je spjata s člověkem. S člověkem, který je mým bližním, ne však s otázkou: „Kdo je můj bližní?“, ale s výzvou: „Stávám se bližním?“

V ohlédnutí přes rameno platí poděkování, vděčnost a požehnání všem, kteří se neptají, ale stávají bližními. S pohledem před sebe přejeme všem poutníkům životem nacházení cest ke stvoření, k člověku i k Bohu – všechny jiné cesty jsou slepé. S výhledem k věčnosti necht' nás provází poctivost života i otevřenost pro přítomnost Boží.

*Za redakci Našeho života
bratr Ivo*

Sv. Prokop, Cyril a Metoděj

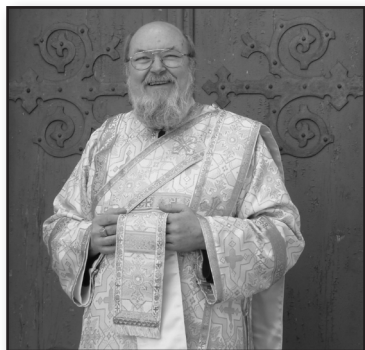
Bohoslužby v našich farnostech 4. – 10. července 2015

Sobota 4. července	18:00 Harrachov - Slavnost Cyrila a Metoděje
Neděle 5. července	8:30 Jablonec n. Jiz. - Pout' sv. Prokopa
Pondělí 6. července	8:30 Rokytnice n. Jiz. - Slavnost Cyrila a Metoděje
	18:00 Poniklá - Slavnost Cyrila a Metoděje

Mimo uvedené termíny bohoslužby NEBUDOU

Střípky bratra Iva

Víte že?

V těchto dnech vybrali poslanci v tajných volbách z patnácti kandidátů za nového člena televizní rady katolického duchovního a lékaře Jaroslava Maxmiliána Kašparů. Tak s Božím požehnáním, Maxi.

Bud'me lidmi!

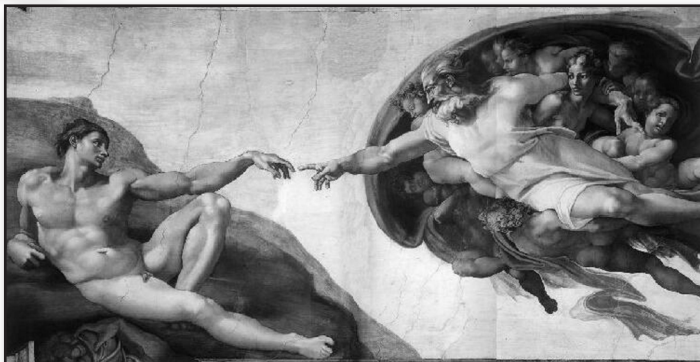
Stěží postihujeme to, co je na zemi, s námahou vysvětlujeme, co máme na dosah ruky. Kdo tedy prozkoumá to, co je na nebesích?

(Kniha moudrosti 9.16)

Člověk nepadá z nebe, ale tím, že povstává ze země – z hmoty, dorůstá do společenství lidí a tak přijímá lidskou tvář (opačnou cestou o tuto tvář přichází). Dalším pozváním pak je dozrát k velikosti Boží – stát se chrámem Božím (opačná cesta končí v troskách života).

Poděkování nechť potěší všechny, kteří povstávají z prachu země ke hvězdám. Požehnání kéž přijmou všichni ti, kteří se tím, že v potu tváře viditelně nebo neviditelně tvoří naše farní společenství, líbí Bohu.

Boží přítomnost ať prostupuje myšlenky,

slova a skutky všech, kteří žijí z moudrosti Božího slova a tím přispívají k plnosti lidského života všude tam, kde se právě nacházejí.

Nebot' našimi ústy a činy Tě, Bože, chválí celý vesmír. I Tobě tedy, Bože, děkujeme, že jsi povolal právě nás. Žijme tedy z celého svého srdce, z celé své mysli i ze vši síly své v Boží přítomnosti...

S poděkováním, přáním i požehnáním b. Ivo

Střípky bratra Iva

Rodiče dětem

Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou. Svoji řeč předává jeden den druhému, noc noci sděluje poznatky.

Není to řeč lidská, nejsou to slova, takový hlas od nich nelze slyšet... Je to svědectví generace generaci. Z náštvův jablonecké fary a nedělní liturgie.

Děkujeme.

Co mě zaujalo o Letnicích

Ve svatodušní novéně Vojtěch Kodet říká, že Kristus uděluje své dary věřícím skrze Ducha Svatého tak, aby se naplnila Otcova vůle. Určuje, co a kdo bude pro Něj podle Božích plánů „dělat“ a dává k tomu svým služebníkům prostředky, vybavení. V Lumen Gentium (12) se uvádí: „Tato charismata se mají přijímat vděčně a radostně, ať jsou oslnivá, či jen prostá a běžná, neboť jsou potřebám církve zvlášť přiměřená a užitečná“.

My pak máme Boha prosit za odpuštění, že jsme nechťeli některé dary či službu přijmout nebo jsme nepřijali obdarování lidí kolem sebe. Máme prosit o dary Ducha Svatého, které potřebujeme ke své službě Bohu. Myslím, že si v modlitbě před sesláním Ducha Svatého přejeme ledascos, ale málokdy to, co je pro nás a pro druhé opravdu prospěšné. Tak jsem to letos chtěla zkusit jinak...

I. Palmová

Ze života církve

Svatý rok Milosrdenství

Petrův nástupce dne 11. 4. 2015 vyhlásil bulou mimořádný Svátý rok Milosrdenství v rámci prvních nešpor z neděle Božího milosrdenství ve vatikánské bazilice. Podle tradice byla papežská bula přečtena před dosud zazděnou Svatou branou. Tu Svátý otec otevře 8. prosince 2015 a zůstane otevřena do slavnosti Krista Krále 20. listopadu příštího roku.

Milí bratři a sestry v Kristu, je to velká příležitost prožít působení Božího milosrdenství v našich životech. Možná budou připraveny diecézní nebo celorepublikové akce, programy a poutě do Říma. Možná bychom se mohli sami scházet se a meditovat nad textem buly, modlit se, zpívat k Božímu milosrdenství. Ve společenství to jistě prožijeme jinak než

jen sami v sobě. Tak o tom přemýšlejte, naslouchejte Pánu a uvidíme, kam nás Boží cesty povedou. Ježíši, důvěřujeme Ti!

I. Palmová

Střípky bratra Iva

Vyplatí se to zkusit?

Paní Jiřina Zuzánková, provozovatelka trafiky v Jablonci nad Jizerou – za farou, získala druhé místo v celorepublikové soutěži Trafika roku 2014.

Tedy i jednotlivec má šanci – jen to zkusit.

Česání ovoce

„Když zamkneš dveře před všemi omyly, zůstane za nimi i pravda.“

Tento výrok bengálského básníka, prozai-ka, dramatika, filosofa, hudebního skladatele a malíře Rabindranátha Thákura (1861 – 1941), prvního neevropského nositele Nobelovy ceny (za literaturu – 1913), můžete číst na jeho pomníku v pražských Dejvicích, v ulici, která nese jeho jméno a ústí do Evropské třídy, vedoucí k ruzyňskému letišti Václava Havla.

Proč píšeme právě o Thákurovi? Proto, že v neděli 29. března v 19 hodin vystoupili v jabloneckém kostele sv. Prokopa členové místní ZUŠ a jejich přátelé v komorním divadle s názvem Česání ovoce, věnovaném právě básnickému dílu R. Thákura. Vendula Benešová, Magdaléna Jarošová a Josef Hejral nám zprostředkovali myšlenky tohoto hlasatele sbližování Východu a Západu, jehož humanistický a duchovní odkaz nestárne, a to procitlou recitací, zatímco Jiří Jelínek vystoupil

s originálním hudebním doprovodem kytary a jeho paní Milena Jelínková s podmanivým, exoticky vyznívajícím zpěvem, jímž doprovázela rytmické úderý na malý bubínek.

Silný umělecký a duchovní prožitek dvou desítek přítomných diváků (škoda, že jich nebylo více!) podnítil některé z nás k hlubšímu poznání života a díla R. Thákura, jemuž se při školní výuce světové literatury obvykle věnuje jen málo pozornosti. Zmiňuje se nejvýše soubor jeho duchovní poezie Gítandžalí z r. 1910, ale jen málokterý učitel se zmíní o jeho zaměření: snad proto, že ústředním motivem díla je dialog s Bohem, pomocníkem člověka v životě i v práci. Z básníkovy náboženského cítění však pramení jeho důvěra ve vlastní síly, víra mu není únikem z reality, nýbrž naopak. A tak se domníváme, že tento fakt by mohl k četbě Thákura přivést i ty, kteří se za věřící nepovažují, a vřele doporučujeme zvláště jeho osobitou lyriku.

Marie Šírová

Reportáž

Okénko zuřivého reportéra

V neděli dne 10. května 2015 došlo v obci Poniklá k závažnému incidentu (viz. příložené foto). V době slavení mše svaté v místním kostele sv. Jakuba neznámí pachatelé ozdobili pampeliškami osobní automobil pana faráře I. K. značky Volkswagen lahvo-vě zelené barvy. Některé skutečnosti naznačují, že to mohlo mít souvislost s probíhající oslavou Dne matek. V inkriminované době se podle našeho šetření na místě činu nacházelo v blízkosti ozdobeného vozu několik rozesmátých ministrantů... Kdo by měl o tomto činu

či jeho pachatelích jakékoli informace, ať nám je neprodleně sdělí! Děkujeme!

M. Jarošová

Dopis od bohoslovců, kteří nás navštívili

Milí farníci,
pěkně vás zdravíme z Prahy, kde nám již začalo zkouškové období, ve kterém se zúročí všechny naše semestrální snahy. A s tím vás také prosíme o modlitbu. Často si vzpomeneme na náš pobyt u vás, který nás mile potěšil, neboť jsme v podhorské oblasti nečekali tak živé společenství (na množství nehleďte, jak pravili husité ☺) Vřelé přijetí, které nás čekalo hned v pátek s tak milým překvapením, kterým se - stydím se to říci - chlubíme před ostatními, nás doslova dostalo na kolena a takto obrazně řečeno sražení jsme zůstali až do neděle. Pamatujeme také

na děti z farnosti, s kterými jsme prožili krásné sobotní odpoledne, které jsme si fakt užili. Jen doufáme, že vás to, děti, moc nepoznamenalo, a když, tak doufáme, že jen v dobrém. K životu patří i strava, není to to hlavní, ale chceme poděkovat všem, u kterých jsme mohli tento čas prožít. Bylo to pro nás příjemné setkání, díky patří otci Kvapilovi, že nás rozpustil po jednom. Dík patří celému farnímu společenství, s kterým jsme mohli prožít nejkrásnější okamžiky v životě křesťana, a to při slavení mše svaté. V neposlední řadě vzpomínáme a děkujeme otci Kvapilovi, neboť se o nás celý víkend pečlivě staral, věnoval nám svůj čas, ale i cenné rady a zkušenosti.

Neděle Dobrého pastýře je pro nás vždy povzbuzením, neboť se můžeme setkat s těmi, ke kterým budeme jednou posláni, a nebylo tomu jinak ani ve vašich farnostech. Děkujeme vám za vše a prosíme vás především o modlitbu, abychom byli dobrými pastýři lidu Božího. Ať nám všem Pán hojně požehná. Pamatujeme na vás každý pátek v modlitbě - Dmytro, Josef a Ondra.

S pozdravem Dmytro Romanovský

Nevšední zážitek

Jsme prožili na koncertě v neděli 10.5.2015 v kostele sv. Václava v Harrachově. Setkání s Karlem Marinovem bylo ojedinělé a jeho zpěv pro většinu z nás nepochopitelný. Jde o alikvotní zpěv a dokonce o harmonizační léčení alikvotním zpěvem. Zpěvák naprosto dokonale ovládá svůj dech, s jeho využitím rozeznává dutiny v hlavě a posluchač má dojem, že slyší dvojhlasný zpěv. Něco úžasného – umocněné navíc nádhernou akustikou kostela. Sami na sobě jsme vyzkoušeli práci s dechem při zpěvu samohlásek a společně si zazpívali

lidovou píseň Lásko, Bože, lásko. I skladba Ave Maria zněla ve zpěvákově podání velmi působivě. Chvályhodné je i to, že celý svůj honorář 4.700,- Kč věnoval na opravu našeho harrachovského kostela. Škoda, že zájem o tento koncert projevilo jen asi 30 návštěvníků.

H. Slavíková

Setkání vikariátních účetních královéhradecké diecéze

Jednou za rok v tomto ročním období se scházejí vikariátní účetní královéhradecké diecéze na svém jednání vždy v jiném vikariátu, aby tak lépe poznali celou diecézi.

Ve dnech 25. a 26. května t.r. jsme využili k tomuto jednání milé pohostinství fary v Jablonci nad Jizerou. Po příjezdu jsme byli přivítáni administrátorem farnosti Mgr. Ivo Kvapilem a uvedeni do velmi příjemného prostředí jablonecké fary. Příjemné prostředí farního sálu nám poskytlo nerušený prostor k jednání a večer i ke společnému posezení a zábavě.

Rovněž o nás bylo vzorně postaráno jak po stránce stravování, tak ubytování. Druhý den i po stránce duchovní, kdy v krásném barokním kostele sv. Prokopa nám posloužil mši sv. P. Ivo Kvapil s milou ministrantkou

Aničkou. Po občerstvení duše i těla jsme se vydali pod vedením P. Kvapila do krásné krkonošské přírody a vyšplhali po skalách na „Skalní vyhlídku Stráž“ s rozhledem po okolí. Po návratu zpět už na nás čekali naši „šéfové“ a ještě jsme pokračovali v jednání. Příjemnější byl výborný oběd, po kterém jsme se opět rozjžděli domů.

Všichni jsme byli s tímto milým a příjemným prostředím velmi spokojeni a vyslovujeme tímto velký dík administrátorovi farnosti a jeho pomocníkům.

*Za celý kolektiv:
Helena Ryklová,
ekonomické oddělení
Biskupství HK.*

Střípky bratra Iva

Jak se nám žije, jak nám chutná?!

Evropa vyhodí polovinu potravin, které ročně vyrobí. To je 90 milionů tun, což by stačilo pro jednoroční nakrmení všech hladovějících na světě.

(Zdroj OSN)

Pohřeb Krakonoše v Harrachově

Dne 8. 5. 2015 se konalo poslední rozloučení s místním **K r a k o n o š e m** Michaellem Benešem. Na tomto rozloučení jsem se jako návštěvník Harrachova ocitl čistou náhodou a to přímo jako ministrant

u oltáře. Z mého pohledu důstojné rozloučení doprovodily přímo při obřadu rytmické

písně, kde nechyběla ani všem známá melodie z Krakonošových pohádek. Obřad doplnili svými upřímnými slovy jak místní farář Ivo Kvapil, tak také bratr Jiří Chytil z Církve československé husitské - společenství v Plzni. Před začátkem obřadu i po jeho skončení hrála dechová hudba, která stála před kostelem. Nikdy jsem se neúčastnil rozloučení beze mše sv. Takovýto pohřeb je důstojnější, než rozloučení v obřadní síni bez duchovního rozměru.

L. Kovář, Řetová (Orlické hory)

Pomoc potřebným

Knit A Square - Uplet' čtverec

Naše farnosti se zapojily do charitativního projektu nazvaného Knit A Square - Uplet' čtverec, který pomáhá sirotkům, opuštěným dětem a dětem s AIDS v Jižní Africe. Naše práce spočívá v tom, že pleteme a háčkujeme čtverce o rozměrech 20x20 cm. Na každém je potřeba nechat zbytek vlny dlouhý cca 50 cm, aby bylo možné k sobě čtverce sešít. Ty pak můžete odevzdat v kostele a po dosažení potřebného množství je budeme odesílat. Z nich pak přímo na místě dobrovolníci sešívají deky pro děti. (Pokud bychom je sešili zde, musely by se platit vyšší celní poplatky.) Je možné plést i alší výrobky - vesty, čepice, hračky...

Bližší informace naleznete na nástěnkách u našich farních kostelů či na této adrese: <https://upletctverec.wordpress.com/>

Je to dobrá možnost, jak účelně využít volný čas a zbytky vlny ☺ a přitom pomoci potřebným, a také vhodná relaxační a terapeutická činnost i pro starší lidi, kteří určitě rádi zavzpominají na minulé časy, kdy se pletlo a háčkovalo ve velkém.

Děkujeme všem, kteří se zapojili a svou prací pomáhají těm, kteří na tom nejsou tak dobře jako my a naši pomoc potřebují.

Eva Holubcová

Varhánky na faře

Nejdřív nám dovolte, abychom se představili: narodily jsme se už dost dávno až v dalekém Holandsku. Ale rodiče byli zkušení řemeslníci a dali nám do života pevné zdraví, vytrvalost a pracovitost. Mládí jsme strávily ve studenecské farnosti, pak jsme povýšily do ponikelské farnosti až na její nejvyšší výškový bod – hrály jsme u Janičky Šmídové na Jestřábí. Jenže léta nám taky nestojí, a tak nám onemocněl potenciometr. Místo lahodných zvuků jsme jen chrčely. Ještěže se nás ujal náš šikovný kmotříček – pan Vladimír Janata z Poniklé. Jeho zlaté ruce nás opravily, i když mezitím jeho zlaté srdce prošlo infarktem a následnou operací. To jsme byly šťastné, když se vrátil z nemocnice!!! Oba jsme se uzdravili a pan farář nás převezl (teda nás varhánky – ne pana Janatu!) do našeho nového domova – na jabloneckou faru. Hned od začátku se nám tam zalíbilo! A představte si, že nám dokonce přichystali i slavnostní přivítání. Bylo to 23. května před Vigilií k Seslání Ducha

Svatého a „úplně náhodou“ měl ten den svátek můj kmotříček Vladimír.

Nejdřív nás naleštili a nazdobili, pak nám připili na zdraví šampaňským (taky nám dali malou loužičku té dobroty vedle kláves!) a společně jsme si zahráli a zazpívali. Nakonec nám požehnal i samotný pan farář! To vám bylo slávy! Těšíme se, že si společně užijeme spoustu krásných chvil. A taky nám dali jméno VLADIMÍR – po kmotříčkovi. Ptáte se, proč zrovna mužské jméno? Přece... budou se nás dotýkat a hladit nás samé něžné ženské ruce. Tak kterému chlapovi by se to nelíbilo!!!

Text přeložila M. Jarošová

Střípky bratra Iva

Dvě církve, jeden kostel

Od roku 1992 plánovalo německé město Freiburg nové sídliště pro 10 000 obyvatel. Bylo vybráno stavební místo nejenom pro školu, mateřskou školkou a obchodní středisko, ale také pro kostely obou největších církví – katolické a evangelické. Představitelé obou církví se dohodli, že promyslí společné řešení.

Vznikla idea ekumenického církevního centra. Stavba se skládá ze dvou částí, které slouží jako samostatné kostely pro římskokatolickou a evangelickou církev. Ty mají také společné prostory a mohou být propojeny do jednoho rozsáhlého celku.

Druhým příkladem ekumenické spolupráce je zatím nejnovější dálniční kaple v Německu s názvem Emauzská kaple. Kapli nezaložila žádná církevní instituce, ale soukromoprávní spolek. Z největší části byli do projektu zapojeni katolíci a evangelíci, z nichž mnozí na něm pracovali i bez nároku na odměnu. Myšlenka objektu je stejná jako v Emauzském příběhu: dům otevřený každému. I zde se setkávají lidé bez ohledu na konfesi a náboženské postoje.

Fatimský den

Ve středu 13. května vycházíme z kostela. Zapadající slunce dnes svůj úkol splnilo na 100%, i pro nás vyhřálo schody před hlavním vchodem. Spousty kvítků kolem svou čistou krásou probarvily májový večer. Poslední sluneční paprsky si povídají s hvězdičkami kolem hlavy sv. Jana Nepomuckého naproti. Běžím, abych to zachytila na foto. Magdalena běží i s kytarou k silnici něco domluvit.

Tak mne napadá, jak různí lidé po světě „běhají“. Jsou lidé, kteří spěchají - přemýšlí, jak druhé lidi využít, obejít atd. A pak takoví, které jsem našla (Bohu dík) tady v Poniklé... Jakoby hlavní náplní života bylo přinášet lidem kolem radost. A myslím, že ve svém srdci pak někdy zakusí tu předzvěst ráje už tady na zemi.

Zkoušíme zpívání Panně Marii na příští „májovou“ a také píseň, která není zrovna snadná (Ráj, nádherný ráj). Ale zaznělo, že když bude bratr Ivo chtít dokonalé provedení, může si pustit rádio. Tohle je něco jiného: pozornost, blahopřání z lásky. No a vzápětí nás kolemjdoucí ocenil vhozením mincí do futrálu...

Magda je shovívavá k našemu zpěvu, je trpělivá, dokáže povzbudit... Když končíme, tak dodává: „Jestli to takhle vypadá v nebi, tak se tam už těším.“ No a já připomínám citát: „Ani oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani na mysl lidskou nevstoupilo, co Bůh připravil těm, kteří ho milují.“

M. Višňovská L.

Střípky bratra Iva

Odpust'te, prosím

V noci z 8. na 9. března 1944 bylo vyvražďeno téměř čtyři tisíce vězňů takzvaného terezínského rodinného tábora v Osvětimi. K připomínce této tragické události odhalili na bubenském nádraží v Praze památník ticha „Základní kolej“. Z tohoto místa totiž odjížděly transporty s desetitisíci židovských obyvatel

do koncentračních táborů. Odhalení se účastnil i ministr kultury Daniel Herman (KDU-ČSL), zástupci velvyslanectví USA, Německa i Izraele a rovněž pamětníci.

„Základní kolej“ - sochu tvoří železniční kolej vztyčená směrem k nebi. Se svými dvaceti metry vytváří nepřehlédnutelný bod místa.

Vztyčené koleje symbolizují Jákobův žebřík, bránu do nebes. Jinou paralelu pak vytváří 36 prahů odkazujících k 36 spravedlivým.

Deset malých křesťánků

Deset malých křesťánků se těší ze své víry. Však jednomu se kázání nelíbilo, i bylo jich jen devět.

Devět malých křesťánků ve všem věrní byli, však jeden z nich svou radost ztratil a zbylo jich jen osm.

Osm malých křesťánků slyšelo cosi o „blíženské lásce“, však jednomu to těžké bylo, i zbylo jich jen sedm.

Sedm malých křesťánků se zpovídalo rádo, však jeden řekl: nechce se mi, i zbylo jich jen šest.

Šest malých křesťánků mínilo: „Církev má všechny trumfy“, však jeden z nich byl zklaman velmi, i zbylo jich jen pět.

Pět malých křesťánků bylo ozdobou církve, však jeden myslel, že není ctěn, i zbyli jen čtyři.

Čtyři malí křesťánci byli vždy v pravdě, však jeden tempu nestačil, i zbyli již jen tři.

Tři malí křesťánci se zúčastnili všeho, však jednomu to málo bylo, i zbyli již jen dva.

Dva malí křesťáci – začátek, ale ne, z nich jeden ztratil odvahu, i zbyl už jen jenom jeden.

Objevila jsem jednu „říkanou“ o kterou bych se chtěla podělit. Trošku mi připomíná nynější situaci našeho spolča a minispolča. Spolčo už se prakticky nekoná. Doufám však, že důvody jsou jiné, např. že jsme moc roztroušeni po naší zemi - ale kdo ví. A zdá se mi, že se Minispolčo naopak pěkně rozrůstá. Velkou zásluhu na tom mají maminky a ti, kteří děti do Jablonečka vozí. Tímto jim chci moc poděkovat. Také děkuji všem, kteří občas pomůžou s programem nebo si vezmou nějaké minispolčo na starost. Určitě na to nejsem sama. Děkuju.

Anička Marková

Jeden malý křesťánek, tak malý se všem zdál, však i když devět uteklo, on není s Bohem sám.

Jeden malý křesťánek přivedl svého přítele a ten s ním do kostela šel, i byli zase dva.

Dvěma malým křesťánkům to potěšení je, každý si jednoho ještě přizve, i byli už zase čtyři.

Čtyři přesvědčení křesťané věřili dnem i nocí, což jako virus působí a bylo jich už osm.

A ještě chybí dva, však lze to pochopit, když ty i já se zapojíme, tu bude nás zas deset.

Hermann J. Coenen

Střípky bratra Iva

I dnes? I dnes!

Více než sedm tisíc Židů emigrovalo v roce 2014 z Francie do Izraele, což je více než dvojnásobek oproti roku 2013, kdy jich do židovského státu dorazilo 3293. Je to poprvé, co francouzští Židé tvoří největší migrační vlnu do Izraele podle zemí původu. Již druhý rok po sobě byli početnější než Židé ze Spojených států (3870 v roce 2014) a překonali poprvé v množství i židovské přistěhovalce z Ruska (4830). Letos by jich mohlo být více

než 10 tisíc. Loni se do Izraele odstěhovalo ze zbytku světa celkem 26 500 Židů, což je nejvíce za posledních deset let. Bylo to o 32 procent více než v roce 2013. Více než polovina migrantů byla mladší 35 let. Židovská komunita ve Francii je se svými 500 tisíci až 600 tisíci členy největší v Evropě a třetí největší na světě po Izraeli a Spojených státech.

Co na to křesťané – jejich mladší bratři a sestry ve víře? Co ty na to, křesťane?

Luštěnka

Pokud správně zaměníte všechna písmenka (kromě těch s diakritikou) z vrchního řádku za ty ze spodního a naopak, pak rozluštíte pěkné zamyšlení z knížky „Nezapomeň snít“.

Anička Marková

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M
N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z

Armncbznř faíg!

Armncbznř faíg b fiěgě orm iáyrx n ebmrčí,
 b fiěgě, ir xgreéz zůžrš ibyač qýpung,
 b fiěgě, ir xgreéz wr žvibg ižql fyvaěwši.
 Armncbznř faíg b yvqrpu, xgrří wršgě yvqzv wfbh,
 b yvqrpu, xgrří ebmqáinwí iáyxh, grycb n oyímbfg,
 b yvqrpu, xgrří hžewí qüiěřbing.
 Armncbznř faíg b bfgebirpu, zbřípu, cenzraru,
 b xiěgvaápu, oneiápu, crfgeýpu cgápípu,
 b abpv n uiěmqápu.
 Armncbznř faíg b anqěwv i yrcší žvibg,
 b yáfr, xgreá zá an zlfyv GL n ar wra WÁ,
 b iířr i žvibg – alaí v cb gbzgb žvibgě.
 Armncbznř faíg.
 Fal fr hfxfhgrčňhwí – i gboě v ir zač.
 Xqlž mnčarzar h fror, v qnyši cůwqbh f aázv.

A slovo se stalo skutkem

A slovo se stalo skutkem,
 uzdravilo naše rány -
 dny přesmutné, kdy
 o pomoc jsme nevolali.

A časem začalo
 tát a stékat,
 v nejvnitřnější brány! -
 Kam jsme, můj Milý,
 svou pýchu bez ostychu
 chtěli pozavírat.

A tak se stalo opět,
 že slova ještě nedozrálá
 na příliš mnoho krásy,
 propadla se
 těžká do ztracena
 sklánějíc tíhu
 k smrti své,
 prosíce o Vtělení.

sestra v Kristu Marie K.

Vtip

Malíř vymaloval kostel a pan farář se zálibou pozoruje dokončené dílo. Najednou ustrne: „Vy jste namaloval andělovi na ruce šest prstů! Už jste někdy viděl anděla se

šesti prsty?!“

„A vy jste snad viděl někdy anděla s pěti prsty?“ odseknul malíř.

Redakce

Náš život, občasník farností Harrachova, Jablonce nad Jizerou, Poniklé a Rokytnice nad Jizerou. Náklad činí 130 výtisků. Cena 15,- Kč.

Podněty, příspěvky a informace k otištění prosím posílejte na níže uvedené kontakty:

Redaktorka: Veronika Palmová; E-mail: palmovaveronika@gmail.com; tel.: 608 026 540

Sazba a grafická úprava: Jiří Marek; E-mail: SroubekJirka@gmail.com; tel.: 732 708 769

Jazyková úprava: Mgr. Eva Holubcová; E-mail: Holubcova.E@seznam.cz; tel.: 732 319 787

Církevní schválení: P. Mgr. Ivo Kvapil; E-mail: ivo.kvapil@wo.cz; tel.: 737 407 587

Uzávěrka příštího čísla: 8. listopadu 2015